

Inez van Loon
Skatespotting

δ

Skatespotting

Wow, dat gaat lekker! Levi maakt een *tailslide* over een marmeren *curb* bij de ingang van een kantoorgebouw. Perfect geland! Als hij zijn skateboard oppakt, werpt hij een snelle blik op het hokje van de bewaker. Er is niemand te zien. Is hij op zijn ronde? ‘Staat ie erop?’ Levi kan niet wachten om het filmpje te zien. Hij rent naar Joep, aan wie hij zijn camera gegeven heeft om hem te filmen. Samen bekijken ze het filmpje op het kleine schermje. ‘Die is sick!’ Ze geven elkaar een high five en Levi neemt zijn camera weer over. Ze moeten opschieten, want ieder moment kan de bewaker terugkomen. Levi gaat gelijk door met het filmen van zijn vrienden. Achter elkaar proberen Kath, Joep, Jim en Kees ook een *tailslide* te maken over de *curb*. Als dat niet lukt, gaan ze meteen voor een *second try*. Ze zijn druk bezig en het gaat lekker. Steeds weer hoor je het schrapende geluid van hout over steen. Op het schermje van zijn camera ziet Levi de bewaker naderen. Je weet wel, zo’n echte, met een V-tje op zijn donkerblauwe trui en een pet op zijn rode, woedende kop. Hij roept iets onverstaanbaars en zwaait wild met zijn armen. ‘Wegwezen, jongens!’ roept Levi. Op hun boards vliegen ze alle kanten uit. ‘Opsodemieteren!’ horen ze de bewaker nu roepen. ‘Doe die kunstjes maar bij je moeder in de tuin!’ Dat horen ze nou zo vaak. Waarom roepen bewakers toch altijd en overal hetzelfde? ‘Mijn moeder heeft geen marmeren curbs in de tuin, maar grind!’ roept Jim, die lachend achterom kijkt. De bewaker rent zijn richting uit, maar krijgt Jim niet te pakken. Wat is er aan de hand met Kath? Meestal is ze vliegensvlug, maar deze keer komt ze niet op tijd weg. ‘Laat me los!’ gilt ze.

Triomfantelijk houdt de bewaker haar arm vast als een bankschroef.

‘Durf je wel met een meisje!’ schreeuwt Levi. Eén blik naar Joep is genoeg. Het donderende geluid van wieltjes over straat, de redders van Kath komen eraan geraasd. Op hun boards schieten ze rakelings langs de bewaker heen. Van schrik doet die een grote sprong opzij, waardoor zijn pet op de grond valt. Maar de opzet is geslaagd, de bewaker heeft Kath losgelaten. Ze skate keihard weg naar de anderen, die op een afstandje staan.

Met ingehouden adem volgen ze Joep. Hij heeft de pet van de bewaker van de grond geraapt en boven op zijn muts gezet. Lachend maakt hij er een ererondje mee, terwijl de bewaker achter hem aan rent. Dat is natuurlijk een verloren wedstrijd tegen Joep op een board.

‘Vangen!’ roept Joep terwijl hij de pet met een sierlijke zwaai naar de bewaker gooit.

‘Ik krijg jullie nog wel!’ Hij zet zijn pet weer op en loopt kwaad weg.

Terwijl Kees met een boog achter de bewaker om rijdt, maakt hij nog snel een laatste tailslide.

‘Sick, third try geland,’ roept hij als ze wegrijden.

Kath steekt haar handen uit en voelt een paar druppels.

‘O nee, niet weer!’

‘Shit!’ Alle ogen zijn naar boven gericht. Het ziet er niet best uit, langzaam wordt het donkerder en begint het te regenen.

Dat is natuurlijk de pest voor je board en je *lagers*. Het gaat steeds harder regenen.

‘Wat moeten we nou?’ roept Joep vertwijfeld.

‘Laten we gaan schuilen in de supermarkt,’ stelt Levi voor.

‘Kunnen we meteen iets te bikken halen.’ Hij rent al weg met zijn board in de hand. ‘Misschien is het zo weer droog!’

Allemaal rennen ze achter hem aan.

De supermarkt ligt midden in het dorp. Ze zijn er vlak bij en vluchten naar binnen. Voordat ze het winkelgedeelte in gaan,

draaien ze eerst hun portemonnees en broekzakken om. De score is niet slecht, 2 euro en 45 cent. Wat kun je daar allemaal niet voor kopen?

Jim gaat liggend op zijn skateboard onder het draaihekje door. De rest loopt erdoorheen om dan weer steppend verder te gaan. Een van de caissières ziet dat en belt meteen de winkelchef om hem te waarschuwen.

‘Die verrekte skateboarders.’ Briesend komt hij zijn kantoortje uit en gaat hij naar hen op zoek tussen de rekken.

Ze zijn al voorbij de groenten – brrr, te gezond – en gaan nu via de brood-, melk- en kaasafdeling in de richting van de koekjes en de chips.

Bij de koekjes komen ze de winkelchef tegen.

‘Willen jullie wel eens van die karretjes af gaan. Straks rijden jullie nog iemand ondersteboven!’

‘Oké, doen we, meneer ...’ Levi staat met zijn neus bijna tegen het naamplaatje op de borstzak van de man gedrukt en leest: ‘K-nol.’

Ze stappen van hun boards, maar waar is Jim? Heeft hij een andere weg genomen?

‘O, kijk nou eens naar mijn vloer, allemaal zwarte strepen,’ jammert meneer Knol. ‘En de schoonmakers zijn nog maar net weg.’

Stomverbaasd kijken ze naar de vloer, die er in hun ogen smetteloos schoon uitziet. Er is geen vlekje te bekennen.

Van verschillende kanten komen mensen aanlopen, die erbij komen staan en zich ermee bemoeien. Zoals een streng uit haar ogen kijkende mevrouw, die luid aan de omstanders verkondigt

‘hoe gevaarlijk die gevaarten op wielen zijn, wat een rotherrie ze geven en dat ze eigenlijk verboden zouden moeten worden’.

Nou ja, zo’n stom mens zou maar je moeder zijn!

‘Ik weet wel wie jouw moeder is,’ zegt meneer Knol tegen Levi.

‘Ik zal haar eens aanspreken, ze komt hier vaak.’

Levi haalt zijn schouders op, maar proest het dan samen met Kath en Kees uit van het lachen. Een nietsvermoedende Jim komt met een stralende glimlach en een zak chips in z’n hand de hoek

om zeilen. De vloer is hier en daar nog nat van het schoonmaken en in slow motion schuift hij onderuit tegen een rek met koekjes, dat gevaarlijk begint te wiebelen, maar nog net blijft staan. Er valt een pak koekjes op de grond, uitgerekend voor de voeten van de boze vrouw. Ze draait zich met een ruk om en loopt pisnijdig weg terwijl ze hardop moppert over 'de jeugd van tegenwoordig'.

'Die koekjes wilde ik nou net voor u kopen!' roept Joep haar na. Meteen pakt meneer Knol Levi en Jim bij hun nek. 'Eruit jullie, en die koekjes betalen.'

'Daar hebben we niet genoeg geld voor,' zegt Kath verontwaardigd.

'Dan leg je die chips maar terug.'

Lachend en duwend lopen ze even later naar buiten. De regen komt nu met bakken naar beneden. Samen met andere klanten blijven ze onder de luifel van de ingang schuilen. Iedereen lijkt wel van straat gevlucht, overal aan de overkant zien ze mensen in portieken staan.

In hun dunne T-shirtjes staan ze te bibberen van de kou terwijl ze kijken naar de regen, die zonder ophouden blijft stromen. Kath verdeelt de koekjes, die ze opeten terwijl ze mistroostig zien hoe op straat steeds meer plassen ontstaan.

'Mmm,' giechelt Kath terwijl ze Jim aanstoot. 'Gelukkig heb je lekkere koekjes omvergeskatet.'

'Vertel me liever wat we nu gaan doen,' bromt hij balend.

'De straten zijn veel te nat, skaten zit er voorlopig niet meer in,' zegt Joep.

'Bij mij thuis dan maar skatefilmmpjes kijken?' stelt Levi voor. Er zit niks anders op. Ze halen allemaal plastic zakken uit hun rugzakken om de skateboards te beschermen. Pas als die goed ingepakt zijn, duiken ze achter elkaar de stortbui in en gaan ze ervandoor.

Overal weggestuurd

Hoe vaak hebben ze hier al niet gezeten deze vakantie?

Het is weer zo'n zomer waarin het bijna iedere dag regent.

Ze hebben geen geld meer om naar het overdekte skatepark in de stad te gaan, zoals in het begin van de vakantie. Dus kijken ze voor de zoveelste keer skate-dvd's in hun vaste hang-out, de kamer van Levi. Ze hebben alle films al minstens vijftig keer gezien en kennen ze uit hun hoofd. Ze weten precies wanneer welke *trick* met welke muziek komt. Gelukkig heeft Kees deze keer een andere dvd meegenomen. Je doet er allicht nieuwe ideetjes van op.

De gordijnen zijn dichtgetrokken om die stomme regen niet te hoeven zien. Een schemerlamp verlicht de muren vol posters en skateboarders, en ook op de deur is geen plekje zonder stickers te ontdekken. Verder is de kamer één grote puinzooi van kleren, gebroken skateboards, stripboeken en snoeppapiertjes. Niemand die daar op let, iedereen kijkt ingespannen naar de skatefilm op het kleine computerscherm.

Jim en Kees hangen tegen elkaar in de grote zitzak.

Zo zitten ze er ook vaak bij op school. Na de vakantie gaan ze naar de tweede klas. Levi en Joep zijn veertien en gaan naar de derde, op een andere school. Zoals het meestal bij skateboarders gaat, is de vriendschap op straat ontstaan.

Ze kwamen elkaar steeds op dezelfde spots tegen. En dan is er nog Kath, de enige chick die met de boys mee mag doen.

Ze is ook veertien en woont in de stad. Daar hebben ze haar vorige zomer ontmoet in het skatepark. Als een van de weinige meisjes die skateboardt, viel ze direct op omdat ze het vet goed kan en er ook nog eens supercool uitziet. Meestal draagt ze een strakke spijkerbroek met een kort T-shirtje en hoge VANS. Eigenlijk zijn ze allemaal een beetje verliefd op Kath, die haar halflange haren verstopt heeft in een knotje onder een pet. Als een diva ligt ze met haar handen onder haar kin op het bed. En o ja, dat zie je nu niet, maar ze heeft een piercing

in haar navel.

‘Gekregen omdat ik op het nippertje naar de derde klas overgegaan ben,’ had ze verlegen gegiecheld.

‘Ik zie niks door die haardos van je!’ Kath geeft Joep, die tegen het bed zit, een harde duw. Zuchtend gaat hij languit op de grond liggen, waardoor zijn voeten in de gereedschapskist van Levi terechtkomen.

‘Ga eens weg met die stinkvoeten,’ moppert Levi, die op een piepklein krukje naast Jim en Kees zit.

‘Waar moet ik dan heen? Er is hier nergens plek.’

‘Shit!’ roept Joep, die zijn knokkels stoot. Hij is druk bezig om met een steeksleutel de *trucks* van zijn skateboard losser te zetten, zodat hij straks als het droog is betere bochten kan maken. Maar wat zitten die dingen loevast. Hij krijgt het er warm van en zijn zwarte muts gaat steeds hoger op zijn lange piekhaar staan.

Levi kijkt op en wijst met de steeksleutel naar het scherm bij een *360 flip* van een *eight stairs*. ‘Die heb ik ook gedaan.’

‘Ja, hènè,’ lacht Joep. ‘Na 10.000 tries is het je eindelijk een keer gelukt.’

‘Doe het dan zelf een keer, man.’ Levi keert zich om en prikt Joep met de steeksleutel in zijn zij. In een paar tellen rollen ze over de vloer. Als de zitzak een dreun krijgt, gooien Jim en Kees zich ook in de strijd. Het is weer zover, de jongens zijn aan het stoeien.

‘Kappen nou!’ roept Kath, die op het bed staat om de wiebelende lamp te redden.

Een doffe klap, gevolgd door een luide galm. Het is de gitaar, die met standaard en al omdondert. Als Levi opstaat om zijn gitaar op te rapen, vliegt de deur open en stuift Bob, de oudere broer van Levi, woedend naar binnen.

‘Ik word gek van jullie kabaal. Het is hier ook altijd hetzelfde.’

‘Opzouten!’ roept Levi.

‘Hoezo opzouten? Als jullie normaal doen. Ik probeer hiernaast muziek te luisteren.’

Iedereen is overeind gekrabbeld. Ondertussen probeert Levi Bob

de deur uit te werken.

‘Rustig aan, broertje. Ik ga al.’

‘Wat een nerd,’ giechelt Kath als de deur achter hem dichtslaat.

De dvd is inmiddels afgelopen.

‘Dat binnen zitten komt me echt m’n neus uit,’ zegt Levi terwijl hij de gordijnen met een ruk opentrekt.

Het regent niet meer, er schijnt zelfs een mager zonnetje.

Ze gaan allemaal voor het raam staan om te kijken.

Druppels vallen van de takken van de grote boom in de achtertuin.

‘Na al die plensbuien zijn de straten vast nog te nat,’ zegt Joep.

‘Dan beginnen we toch in het overdekte winkelcentrum,’ vindt Levi. ‘Op dit tijdstip is het er rustig. Vandaar cruisen we wel weer verder.’

‘Nee, joh, niet weer dat winkelcentrum,’ zegt Joep.

‘Ik wil wel eens een andere spot.’

‘Weet jij dan wat beters?’ zegt Kath.

De meeste stemmen gelden, behalve Joep vindt iedereen het een goed plan om naar het winkelcentrum te gaan. ‘Het is heerlijk *grinden* over de leuning van de trappen daar.’

‘Maar ik ben er laatst nog weggestuurd,’ sputtert Joep nog tegen.

‘BOEIEND!’ roepen ze allemaal in koor.

‘Kom op, het is tijd voor actie!’

Achter elkaar denderen ze de trap af. Ze vullen een paar flessen met water, die in hun rugzakken verdwijnen, en smeren nog snel een paar boterhammen met pindakaas. Van die lekker verse, die je zo in je mond propt.

‘Dag mam, dag mevrouw!’ roepen ze bij de voordeur met volle mond.

Mam roept nog dat Levi op tijd thuis moet zijn. Maar of hij dat gehoord heeft? Op het tuinpad rapen ze hun omgevallen fietsen op en klemmen ze hun skateboards tussen de bagagedrager en de onderste stang van de fiets. Bij de fiets van Kees kan dat niet, dus hangt hij zijn voorste truck over zijn stuur.

Kath springt bij Joep achterop, ze slingeren een beetje als ze de straat uit rijden.

Met de wind mee fietsen ze het dorp in. In de rekken bij het winkelcentrum zetten ze hun fietsen op slot met kettingen.

Het is al laat in de middag en er is bijna geen kip.

Meteen rennen ze naar de trappen. Het grinden over de leuning gaat superchill en Levi pakt zijn camera erbij. Als hij nog maar net goed en wel aan het filmen is, komt de winkelier van de tapijtzaak woedend naar buiten stormen.

‘Onmiddellijk weg, jullie, of ik bel de politie!’ Dreigend zwaait hij met zijn mobieltje.

‘Waarom eigenlijk, meneer?’ vraagt Levi uiterst beleefd.

Hij was bezig om Jim te filmen, maar zoemt nu in op de winkelier.

‘DAAROM!’ schreeuwt de winkelier in de camera.

‘Daarom is geen reden. We doen toch niks verkeerd?’

Levi blijft heel rustig doorpraten en filmen. Achter een camera is hij niet zo verlegen als anders.

‘Jullie schrikken mijn klanten af met dat lawaai.’

‘Klanten, welke klanten? Het is bijna sluitingstijd,’ zegt Levi, die zijn camera even rond laat gaan in het verlaten winkelcentrum. ‘Ik zie niemand.’

‘En straks vliegt een van jullie met zijn skateboard door mijn winkelruit.’

‘Ik schat die kans even groot als dat er een vliegende schotel in dit winkelcentrum landt,’ antwoordt Levi ernstig. Gegrinnik op de achtergrond.

‘Stelletje brutale vlerken, nu is het genoeg geweest.’

OPHOEPELEN! En nu meteen!’

Als de winkelier aanstalten maakt om de politie te bellen, maken ze zich snel uit de voeten terwijl Levi achteromkijkt en roept:

‘Bedankt voor uw medewerking. Dit was een interview voor het jeugdjournaal!’

‘Ga ergens skaten waar niemand last van jullie heeft,’ roept de winkelier hun nog na. Jammer dat hij er niet bij zegt waar die spot is. Bestaat zo’n plek eigenlijk wel?

Daar zitten ze dan, op een bankje bij de fontein naast het winkelcentrum. Met hun armen over elkaar en hun voeten op de skateboards. Een politieauto komt voorbij. Toch niet op zoek naar ...? Voor de zekerheid duwen ze met hun voeten snel de skateboards onder het bankje. De auto rijdt gewoon door. 'Weet je,' grinnikt Levi. 'Ik ken een verhaal over een skateboarder die dwars door een winkelruit is gegaan.' Jim en Kees hebben daar ook weleens vaag over gehoord. 'Nou,' zegt Kath. 'Dat is dan ooit een keer gebeurd. Maar zijn klanten afschrikken? Hebben jullie ooit een klant in die tapijtwinkel gezien?' Iedereen begint te gieren van het lachen. Ze houden niet meer op, ook als het weer begint te regenen. Er zit niks anders op dan maar naar huis te gaan. Ach ja, het is toch bijna etenstijd. Kath gaat met Levi mee.